

საქართველოს ფინანსთა მინისტრის

ბრძანება №353
2025 წლის 30 დეკემბერი

ქ. თბილისი

„საბიუჯეტო ორგანიზაციების მიერ საჯარო სექტორის ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების (სსბასს-ების) საფუძველზე ფინანსური აღრიცხვა-ანგარიშგების წარმოების შესახებ“ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2020 წლის 5 მაისის №108 ბრძანებაში ცვლილების შეტანის თაობაზე

„ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-20 მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად, ვბრძანებ:

მუხლი 1

„საბიუჯეტო ორგანიზაციების მიერ საჯარო სექტორის ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების (სსბასს-ების) საფუძველზე ფინანსური აღრიცხვა-ანგარიშგების წარმოების შესახებ“ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2020 წლის 5 მაისის №108 ბრძანებაში (www.matsne.gov.ge, 06/05/2020, სარეგისტრაციო კოდი: 190020010.22.033.017318) შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. ბრძანების:

ა) პირველი მუხლის:

ა.ა) „თ“ და „ლ“ ქვეპუნქტები ამოღებულ იქნეს;

ა.ბ) „წ“ ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის „ჭ“, „ხ“, „ჯ“ და „ჰ“ ქვეპუნქტები:

„ჭ“ სსბასს 43 – იჯარა (დანართი №30);

ხ) სსბასს 44 – გასაყიდად გამიზნული გრძელვადიანი აქტივები და შეწყვეტილი ოპერაციები (დანართი №31);

ჯ) სსბასს 45 – ძირითადი აქტივები (დანართი №32);

ჰ) სსბასს 46 – შეფასება (დანართი №33).“.

ბ) 1¹ მუხლი ამოღებულ იქნეს.

2. ბრძანებით დამტკიცებული „საბიუჯეტო ორგანიზაციების მიერ საჯარო სექტორის ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების (სსბასს-ების) საფუძველზე ფინანსური აღრიცხვა-ანგარიშგების წარმოების შესახებ“ ინსტრუქციის:

ა) მე-2 მუხლის :

ა.ა) „თ“ და „ლ“ ქვეპუნქტები ამოღებულ იქნეს;

ა.ბ) „ჩ“ ქვეპუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის „ც“, „ძ“, „წ“ და „ჭ“ ქვეპუნქტები:

„ც“ სსბასს 43 – იჯარა (დანართი №30);

ძ) სსბასს 44 – გასაყიდად გამიზნული გრძელვადიანი აქტივები და შეწყვეტილი ოპერაციები (დანართი №31);

წ) სსბასს 45 – ძირითადი აქტივები (დანართი №32);

ჭ) სსბასს 46 – შეფასება (დანართი №33).“;

ბ) მე-10 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 10. სსბასს-ების გამოყენების ზოგადი დებულებები

1. ერთეულებს მოეთხოვებათ ფინანსურ ანგარიშგებაში/განმარტებით შენიშვნებში ინფორმაციის ასახვასთან/გამჟღავნებასთან დაკავშირებით წინამდებარე ინსტრუქციით თანდართული თითოეული სტანდარტის ყველა მოთხოვნის შესრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ეს ინსტრუქცია კრძალავს ან სხვაგვარად განსაზღვრავს აღნიშნულ დებულებებს.

2. მაკონტროლებელმა და კონტროლირებულმა ერთეულებმა ანალოგიური ოპერაციებისა და სხვა მოვლენების მიმართ მიზანშეწონილია გამოიყენონ ერთიანი სააღრიცხვო პოლიტიკა.

3. თუ კონტროლირებული ერთეული ანალოგიური ოპერაციებისა და სხვა მოვლენებისათვის იყენებს კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგებისთვის განსაზღვრული სააღრიცხვო პოლიტიკისაგან განსხვავებულ სააღრიცხვო პოლიტიკას, მაკონტროლებელმა ერთეულმა კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგების მომზადებისას უნდა გააკეთოს ფინანსური ანგარიშგების შესაბამისი კორექტირება.

4. სსბასს 2-ის – „ფულადი სახსრების მოძრაობის ანგარიშგება“ – მოთხოვნები გამოიყენება იმ ერთეულების მიერ, რომლებიც აკონტროლებენ და მართავენ ფულად სახსრებს, მათ შორის:

ა) სახაზინო სამსახურის მიერ, ხაზინის ერთიან ანგარიშზე სახელმწიფო ბიუჯეტის ორგანიზაციების კუთვნილ ფულად სახსრებთან დაკავშირებით;

ბ) უცხო ქვეყნებში საქართველოს საელჩოების და წარმომადგენლობების და, შესაბამისად, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ;

გ) მუნიციპალიტეტების და ავტონომიური რესპუბლიკების მიერ ხაზინის ერთიან ანგარიშზე ადგილობრივი ბიუჯეტების ორგანიზაციების კუთვნილ ფულად სახსრებთან დაკავშირებით;

დ) სხვა ერთეულების მიერ, რომლებიც სსბასს-ების მოთხოვნების შესაბამისად, აკონტროლებენ და მართავენ ფულად სახსრებს.

5. წინამდებარე ინსტრუქციით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესაბამისად, ერთეულები ფულადი სახსრების მოძრაობის ანგარიშგებას ამზადებენ სსბასს 2-ით განსაზღვრული პირდაპირი მეთოდის შესაბამისად.

6. წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სსბასს 2-ით განსაზღვრული გადახდილი/მიღებული პროცენტები და მიღებული დივიდენდები კლასიფიცირდება როგორც ფულადი სახსრები საოპერაციო საქმიანობიდან.

7. სსბასს 3-ის – „სააღრიცხვო პოლიტიკა, ცვლილებები სააღრიცხვო შეფასებებში და შეცდომები“ შესაბამისად შერჩეული სააღრიცხვო პოლიტიკის ფარგლებში ერთეული შეიმუშავებს აღრიცხვის და ანგარიშგების შიდამეთოდურ მითითებებს და წესებს, სამუშაო ანგარიშთა გეგმას, პირველადი აღრიცხვის დოკუმენტების და რეგისტრების ფორმებს და ა.შ, რომლებიც მტკიცდება ერთეულის ხელმძღვანელის ან ხელმძღვანელობისთვის პასუხისმგებელი პირის ბრძანებით. ამასთან, კონტროლირებულმა ერთეულმა შესაძლებელია გამოიყენოს მაკონტროლებელი ერთეულის მიერ სააღრიცხვო პოლიტიკის ფარგლებში შემუშავებული შიდამეთოდური მითითებები და წესები.

8. სააღრიცხვო პოლიტიკის ფარგლებში, კანონმდებლობის შესაბამისად, შიდამეთოდური მითითებების და წესების შემუშავების დროს ხელმძღვანელობას შეუძლია გაითვალისწინოს: (ა) მიღებული პრაქტიკა ბუღალტრული აღრიცხვის და ფინანსური ანგარიშგების კონკრეტულ

საკითხებთან დაკავშირებით; (ბ) საუკეთესო საერთაშორისო გამოცდილება – იმ პირობით, რომ აღნიშნული არ ეწინააღმდეგება წინამდებარე ინსტრუქციის მოთხოვნებს.

9. ერთეულის მიერ სააღრიცხვო პოლიტიკისა და შიდამეთოდური მითითებების/წესების შეცვლა, სსბასს 3-ით – „სააღრიცხვო პოლიტიკა, ცვლილებები სააღრიცხვო შეფასებებში და შეცდომები“ – განსაზღვრული შემთხვევების გარდა, დასაშვებია აგრეთვე საბიუჯეტო კლასიფიკაციის ცვლილებების შემთხვევაში, იმ შემთხვევაში, როდესაც სააღრიცხვო პოლიტიკა ამა თუ იმ კონკრეტულ საკითხთან დაკავშირებით შემუშავებულია საბიუჯეტო კლასიფიკაციის შესაბამისად.

10. წინამდებარე ინსტრუქციის შესაბამისად, სსბასს 4-ით – „უცხოური ვალუტის კურსის ცვლილებებით გამოწვეული შედეგები“ გათვალისწინებული უცხოურ ვალუტაში განხორციელებული ოპერაციები ბუღალტრულ აღრიცხვაში ასახული უნდა იყოს სამუშაო ვალუტაში. საქართველოს ტერიტორიაზე სამუშაო ვალუტას წარმოადგენს ეროვნული ვალუტა – ლარი. ნებადართულია საერთაშორისო ხელშეკრულებებით განსაზღვრული პროექტების (მათ შორის, მოსამზადებელი ეტაპის) განმახორციელებელმა ერთეულებმა, ასევე, უცხო ქვეყნებში საქართველოს საელჩოებმა და წარმომადგენლობებმა ბუღალტრული აღრიცხვის წამოებისთვის სამუშაო ვალუტად გამოიყენონ ეროვნული ვალუტის – ლარისგან განსხვავებული ვალუტა. უცხოურ ვალუტაში განხორციელებული ოპერაციები და უცხოური ერთეულები უნდა გადაანგარიშდეს საანგარიშგებო ვალუტაში (ეროვნულ ვალუტაში – ლარში), ანგარიშგების თარიღისათვის არსებული ოფიციალური გაცვლითი კურსის შესაბამისად.

11. წინამდებარე ინსტრუქციის შესაბამისად, სსბასს 5-ით – „ნასესხებ სახსრებთან დაკავშირებული დანახარჯები“ გათვალისწინებული სესხებთან დაკავშირებული დანახარჯები, იმის მიუხედავად, უკავშირდება თუ არა კვალიფიცირებად აქტივებს, აღირიცხება სტანდარტული მეთოდის გამოყენებით, რაც გულისხმობს ასეთი დანახარჯების ხარჯებად აღიარებას იმ პერიოდისთვის, რომელშიც ისინი იქნა გაწეული.

12. სსბასს 9-ის – „შემოსავალი გაცვლითი ოპერაციებიდან“- სტანდარტის გამოყენებისას, შემოსავლების შეფასებისას დასაშვებია გამოყენებულ იქნეს ხელშეკრულებით განსაზღვრული მიღებული ან მისაღები ანაზღაურების ღირებულება, ნებისმიერი საცალო და საბითუმო სავაჭრო ფასდათმობის გათვალისწინებით.

13. სსბასს 12-ის – „მატერიალური მარაგები“ – შესაბამისად, არაგაცვლითი ოპერაციებით საჯარო სექტორის ერთეულებიდან მატერიალური მარაგების მიღების შემთხვევაში, მატერიალური მარაგების ღირებულება შეიძლება განისაზღვროს გადმომცემი ერთეულის მიერ აღნიშნული მატერიალური მარაგების შესაფასებლად გამოყენებული თვითღირებულების ოდენობით ან ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოყენებული სხვა თანხით.

14. სსბასს 12-ით „მატერიალური მარაგები“ მოთხოვნილი მიმდინარე ჩანაცვლების ღირებულების და ნეტო სარეალიზაციო ღირებულების დადგენისას, ასევე, არაგაცვლითი ოპერაციის შემთხვევაში მიღებული ისეთი მატერიალური მარაგების შეფასებისას, რომელთაც ღირებულება არ გააჩნიათ, ერთეულს მატერიალური მარაგების სამართლიანი (რეალური) ღირებულების დადგენა შეუძლია მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე.

15. წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სსბასს 14-ით – „ანგარიშგების თარიღის შემდგომი მოვლენები“ ანგარიშგების თარიღის შემდგომი პერიოდი მოიცავს საანგარიშგებო წლის შემდგომ 1 იანვრიდან 1 აპრილამდე პერიოდს.

16. სსბასს 16-ის – „საინვესტიციო ქონება“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, საინვესტიციო ქონება თავდაპირველი აღიარების შემდგომ აისახება თვითღირებულების მოდელის გამოყენებით, რაც გულისხმობს ყოველი წლის ბოლოს საინვესტიციო ქონების საბალანსო ღირებულებით ასახვას ფინანსურ ანგარიშგებაში. არაგაცვლითი ოპერაციებით საინვესტიციო ქონების საჯარო სექტორის ერთეულიდან მიღებისას, საინვესტიციო ქონების შეფასება დასაშვებია გადმომცემი ერთეულის მიერ ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებული თვითღირებულების ოდენობით ან ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოყენებული სხვა თანხით. სამართლიანი (რეალური) ღირებულების დადგენა ერთჯერადად (ერთეულის მიერ საინვესტიციო ქონების უსასყიდლოდ/ნომინალური ღირებულებით მიღებისას საჯარო სექტორის გარდა სხვა იურიდიული/ფიზიკური პირებიდან ან

სარეალიზაციოდ/სხვა ერთეულებზე გადაცემის მიზნით ან როდესაც მისი ღირებულება არ შეესაბამება რეალობას ან იმ შემთხვევაში, როდესაც ცვეთადი ღირებულება სრულადაა ამოწურული) შესაძლებელია სანდო ინფორმაციის არსებობის შემთხვევაში, რაც სამართლიანი ღირებულების მოდელის გამოყენებად არ ჩაითვლება.

17. ერთეულმა საინვესტიციო ქონების ცვეთის გაანგარიშებისთვის უნდა გამოიყენოს წრფივი მეთოდი, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც აქტივში განივთებული მოსალოდნელი მომავალი ეკონომიკური სარგებლის ან მომსახურების პოტენციალის მიღების ხასიათიდან გამომდინარე კანონმდებლობის, ხელშეკრულების ან/და ტექნიკური დოკუმენტაციის შესაბამისად სხვა რომელიმე მეთოდის (შემცირებადი ნაშთის მეთოდის, წარმოების ერთეულთა ჯამის მეთოდი და სხვ.) გამოყენება მოითხოვება. ამასთან, ერთეულმა ფინანსური ანგარიშგების განმარტებით შენიშვნებში უნდა გაამჟღავნოს საინვესტიციო ქონებაზე ცვეთის დარიცხვის მიზნით წრფივი მეთოდის გარდა სხვა მეთოდის გამოყენების შესახებ ინფორმაცია.

18. საინვესტიციო ქონების ცვეთის გაანგარიშებისათვის ერთეულს მოეთხოვება მსგავსი აქტივებისათვის ცვეთის ერთი და იმავე მეთოდის გამოყენება.

19. საინვესტიციო ქონებაზე ცვეთის დარიცხვისათვის გამოყენებული ცვეთადი თანხა განისაზღვრება როგორც საინვესტიციო ქონების თვითღირებულებას ან ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებულ სხვა თანხას გამოკლებული ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება. ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულების დადგენა შესაძლებელია მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე. ამასთან, ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება, საჯარო სექტორის სპეციფიკის გათვალისწინებით, შესაძლებელია ნულის ტოლი იყოს.

20. საინვესტიციო ქონების ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, აფასება განიხილება კაპიტალის კორექტირებად (რეტროსპექტული გაანგარიშება), ხოლო ჩამოფასება – გაუფასურებად.

21. საინვესტიციო ქონების ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, საჭიროა განმარტებით შენიშვნებში შემდეგი ინფორმაციის წარმოდგენა:

ა) სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თარიღი:

ბ) საინვესტიციო ქონების სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თანხა.

22. სსბასს 19-ის – „ანარიცხები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, ერთეულმა უნდა (ა) განსაზღვროს ანარიცხები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები და (ბ) წარმოადგინოს ის გარემოებები, რომლებშიც უნდა მოხდეს ანარიცხების აღიარება, მათი შეფასება და მათ შესახებ ინფორმაციის განმარტებით შენიშვნებში წარდგენა.

23. პირობითი ვალდებულებების და პირობითი აქტივების შესახებ ინფორმაცია, გარდა განმარტებით შენიშვნებში ინფორმაციის გამჟღავნებისა, ასევე, შესაძლებელია აისახოს შესაბამის საცნობარო ანგარიშებზე (ასეთის არსებობის შემთხვევაში).

24. ანარიცხების აღიარების საფუძველი არ არის პირველადი აღრიცხვის დოკუმენტი. ერთეულმა შეიძლება შეიმუშავოს შესაბამისი პირველადი აღრიცხვის დოკუმენტი, რომელსაც გამოიყენებს ანარიცხების აღიარების მიზნებისათვის. ფინანსური მდგომარეობის ანგარიშგებაში ანარიცხების ასახვა ხდება საბალანსო მუხლად ერთეულის მიერ სააღრიცხვო პოლიტიკით განსაზღვრული კრიტერიუმების, პროცედურების და დამადასტურებელი დოკუმენტების საფუძველზე (ასეთის არსებობის შემთხვევაში). ერთეულის მიერ ანარიცხებით ვალდებულების აღიარება ხდება შესაბამისი საბიუჯეტო ასიგნების გარეშე.

25. სსბასს 20-ის – „დაკავშირებულ მხარეთა შესახებ განმარტებითი შენიშვნები“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, ერთეულს მოეთხოვება დაკავშირებულ მხარეთა შესახებ ინფორმაციის გამჟღავნება ფინანსური ანგარიშგების განმარტებით შენიშვნებში. ამასთან, დაკავშირებულ მხარეებთან ურთიერთობის ყველა შესაძლო შემთხვევის განხილვა ხდება ურთიერთობის შინაარსის და არა

სამართლებრივი ფორმის მიხედვით.

26. სსბასს 21-ის – „ფულადი სახსრების არწარმომქმნელი აქტივების გაუფასურება“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, ერთეულებს მოეთხოვებათ დაადგინონ როგორც თვითღირებულებით აღრიცხული, ასევე, ერთჯერადი გადაფასების შედეგად სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასებული ფულადი სახსრების არწარმომქმნელი აქტივების შესაძლო გაუფასურება და შესაბამისად, მისი დადასტურების შემთხვევაში, პერიოდის ნამეტსა და დეფიციტში აღიარონ გაუფასურების ზარალი. პერიოდის ნამეტსა და დეფიციტში ასევე უნდა აღიარდეს გაუფასურების ზარალის უკუგატარებით წარმოქმნილი შემოსავლები. ამასთან, გაუფასურების აღრიცხვისა და ანგარიშგების მიზნებისათვის, მომსახურების აღდგენითი ღირებულების დასადგენად სამართლიანი (რეალური) ღირებულების განსაზღვრა შესაძლებელია მოქმედი კანონმდებლობის შედეგად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე.

27. სსბასს 23-ის – „შემოსავალი არაგაცვლითი ოპერაციებიდან (გადასახადები და ტრანსფერები)“ – მოთხოვნები გამოიყენება გადასახადების და ტრანსფერების აღრიცხვისათვის, ასევე, არაგაცვლითი ოპერაციების შესახებ მნიშვნელოვანი ინფორმაციის განმარტებით შენიშვნებში გასამჟღავნებლად.

28. სსბასს 24-ის – „ბიუჯეტის შესახებ ინფორმაციის წარდგენა ფინანსურ ანგარიშგებაში“ – მოთხოვნები გამოიყენება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დამტკიცებული ფინანსური ანგარიშგების და განმარტებითი შენიშვნების ფორმებით განსაზღვრული ბიუჯეტის და ფაქტობრივი თანხების შედარების ანგარიშგების მოსამზადებლად, ასევე, აღნიშნულ თანხებს შორის არსებითი განსხვავებების მიზეზების განმარტებით შენიშვნებში გასამჟღავნებლად.

29. დამტკიცებული ბიუჯეტი ერთეულს თანხების განსაზღვრული და შეთანხმებული მიზნებისათვის განკარგვის უფლებამოსილებას ანიჭებს. განკარგვის უფლებამოსილებად განიხილება კანონით დადგენილი ასიგნება – დაზუსტებული (საბოლოო) ბიუჯეტი, რომლის ფარგლებშიც უწევს ერთეულს ფუნქციონირება.

30. საჯარო ანგარიშვალდებულების მიზნით, ერთეულმა ბიუჯეტის გეგმური თანხების ფაქტობრივ თანხებთან შედარება უნდა წარადგინოს როგორც ფინანსური ანგარიშგების ერთ-ერთი კომპონენტი. ბიუჯეტის გეგმური და ფაქტობრივი თანხების შედარების მიზნით უნდა იყოს წარმოდგენილი შემდეგი ინფორმაცია:

ა) დამტკიცებული (თავდაპირველი) და დაზუსტებული (საბოლოო) ბიუჯეტის თანხები;

ბ) ფაქტობრივი თანხები შედარების მეთოდით; და

გ) განმარტებითი შენიშვნების სახით ბიუჯეტის გეგმური თანხებსა, რომლისთვისაც ერთეულს გააჩნია საჯარო ანგარიშვალდებულება, და ფაქტობრივ თანხებს შორის არსებითი განსხვავებების შესახებ განმარტებითი შენიშვნები, თუ ასეთი განმარტებები არ არის მოცემული ფინანსურ ანგარიშგებასთან დაკავშირებით გამოცემულ სხვა საჯარო დოკუმენტებში და განმარტებით შენიშვნებში ამ დოკუმენტებზე გაკეთებული არ არის შესაბამისი მითითება.

31. სსბასს 26-ის – „ფულადი სახსრების წარმომქმნელი აქტივების გაუფასურება“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, ერთეულებს მოეთხოვებათ დაადგინონ როგორც თვითღირებულებით აღრიცხული, ასევე ერთჯერადი გადაფასების შედეგად სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასებული ფულადი სახსრების წარმომქმნელი აქტივების შესაძლო გაუფასურება და შესაბამისად, მისი დადასტურების შემთხვევაში, პერიოდის ნამეტსა და დეფიციტში აღიარონ გაუფასურების ზარალი. პერიოდის ნამეტსა და დეფიციტში ასევე უნდა აღიარდეს გაუფასურების ზარალის უკუგატარებით წარმოქმნილი შემოსავლები. ამასთან, გაუფასურების აღრიცხვისა და ანგარიშგების მიზნებისათვის, აღდგენითი ღირებულების დასადგენად სამართლიანი (რეალური) ღირებულების განსაზღვრა შესაძლებელია მოქმედი კანონმდებლობის შედეგად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე.

32. წინამდებარე ინსტრუქციის შესაბამისად, სსბასს 31-ით – „არამატერიალური აქტივები“ – გათვალისწინებული არამატერიალური აქტივები თავდაპირველი აღიარების შემდგომ აისახება თვითთვითღირებულების მოდელის გამოყენებით, რაც გულისხმობს ყოველი წლის ბოლოს არამატერიალური აქტივების საბალანსო ღირებულებით ასახვას ფინანსურ ანგარიშგებაში.

არაგაცვლითი ოპერაციებით არამატერიალური აქტივების საჯარო სექტორის ერთეულიდან მიღებისას, არამატერიალური აქტივების შეფასება დასაშვებია გადამოცემი ერთეულის მიერ ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებული თვითღირებულების ოდენობით ან ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოყენებული სხვა თანხით. სამართლიანი (რეალური) ღირებულების დადგენა ერთჯერადად (ერთეულის მიერ არამატერიალური აქტივების უსასყიდლოდ/ნომინალური ღირებულებით მიღებისას საჯარო სექტორის გარდა სხვა იურიდიული/ფიზიკური პირებიდან ან სარეალიზაციოდ/სხვა ერთეულებზე გადაცემის მიზნით ან როდესაც მისი ღირებულება არ შეესაბამება რეალობას ან იმ შემთხვევაში, როდესაც ამორტიზირებადი ღირებულება სრულადაა ამოწურული) შესაძლებელია სანდო ინფორმაციის არსებობის შემთხვევაში, რაც გადაფასების მოდელის გამოყენებად არ ჩაითვლება.

33. არამატერიალური აქტივების ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, აფასება განიხილება კაპიტალის კორექტირებად (რეტროსპექტული გაანგარიშება), ხოლო ჩამოფასება – გაუფასურებად.

34. არამატერიალური აქტივის ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, საჭიროა განმარტებით შენიშვნებში შემდეგი ინფორმაციის წარმოდგენა:

ა) სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თარიღი:

ბ) ძირითადი აქტივის სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თანხა.

35. განუსაზღვრელი სასარგებლო მომსახურების ვადის მქონე არამატერიალურ აქტივებს ამორტიზაცია არ დაერიცხება.

36. განსაზღვრული სასარგებლო მომსახურების ვადის მქონე არამატერიალურ აქტივებს ამორტიზაცია დაერიცხება სასარგებლო მომსახურების ვადის პროპორციულად, თუ სასარგებლო მომსახურების ვადის განსაზღვრა შესაძლებელია, წინააღმდეგ შემთხვევაში, 10 წლის განმავლობაში.

37. ერთეულმა არამატერიალური აქტივების ამორტიზაციის გაანგარიშებისთვის უნდა გამოიყენოს წრფივი მეთოდი, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც აქტივში განივთებული მოსალოდნელი მომავალი ეკონომიკური სარგებლის ან მომსახურების პოტენციალის მიღების ხასიათიდან გამომდინარე კანონმდებლობის, ხელშეკრულების ან/და ტექნიკური დოკუმენტაციის შესაბამისად სხვა რომელიმე მეთოდის (შემცირებადი ნაშთის მეთოდის, წარმოების ერთეულთა ჯამის მეთოდი და სხვ.) გამოყენება მოითხოვება. ამასთან, ერთეულმა ფინანსური ანგარიშგების განმარტებით შენიშვნებში უნდა გაამჟღავნოს არამატერიალურ აქტივებზე ამორტიზაციის დარიცხვის მიზნით წრფივი მეთოდის გარდა სხვა მეთოდის გამოყენების შესახებ ინფორმაცია.

38. არამატერიალური აქტივების ამორტიზაციის გაანგარიშებისათვის ერთეულს მოეთხოვება მსგავსი აქტივებისათვის ამორტიზაციის ერთი და იგივე მეთოდის გამოყენება.

39. არამატერიალურ აქტივებზე ამორტიზაციის დარიცხვისათვის გამოყენებული ამორტიზირებადი თანხა განისაზღვრება როგორც არამატერიალური აქტივის თვითღირებულებას ან ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებულ სხვა თანხას გამოკლებული ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება. ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულების დადგენა შესაძლებელია მოქმედი კანონმდებლობის შედეგად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე. ამასთან, ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება, საჯარო სექტორის სპეციფიკის გათვალისწინებით, შესაძლებელია ნოლის ტოლი იყოს.

40. სსბასს 32-ის – „შეღვათიანი მომსახურების შეთანხმებები: უფლების გადამცემი“ მოთხოვნები გამოიყენება უფლების გადამცემის მიერ შეღვათიანი მომსახურების შეთანხმებების აღიარებისა და შეფასებისთვის, ასევე, ასეთი შეთანხმებების შესახებ ინფორმაციის განმარტებით შენიშვნებში გასამჟღავნებლად.

41. წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სსბასს 34 – „ინდივიდუალური ფინანსური ანგარიშგება“ განსაზღვრავს მაკონტროლებელი ან/და კონტროლირებული ერთეულების ინდივიდუალური ფინანსური ანგარიშგების მომზადების და წარდგენის ძირითად მოთხოვნებს.

42. წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სსბასს 35 – „კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგება“ განსაზღვრავს მაკონტროლებელი ერთეულის მიერ ეკონომიკური ერთეულის კონსოლიდირებული ფინანსური ანგარიშგების მომზადების და წარდგენის ძირითადი მოთხოვნებს. ამასთან, საბიუჯეტო ორგანიზაციების მონაცემები სრულად კონსოლიდირდება, ხოლო სხვა ერთეულებში არსებული წილების ასახვისათვის გამოიყენება კაპიტალ-მეთოდი.
43. სსბასს 36-ის – „ინვესტიციები მეკავშირე ერთეულებსა და ერთობლივ საქმიანობებში“ განსაზღვრავს მეკავშირე ერთეულებსა და ერთობლივ საქმიანობებში ინვესტიციების კაპიტალ-მეთოდით აღრიცხვის წესებს და მოთხოვნებს. ამასთან, წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სახელმწიფო კომერციულ საწარმო(ებ)ში ჩადებული ინვესტიცი(ებ)ი განიხილება მეკავშირე ერთეულებსა და ერთობლივ საქმიანობაში განხორციელებული ინვესტიციების მსგავსად და აღრიცხვა-ანგარიშგებაში აისახება კაპიტალ-მეთოდის შესაბამისად.
44. სსბასს 37 – „ერთობლივი შეთანხმებები“ ადგენს ფინანსური ანგარიშგების პრინციპებს იმ ერთეულებისათვის, რომლებსაც გააჩნიათ წილი ერთობლივად კონტროლირებულ შეთანხმებებში (ერთობლივ შეთანხმებებში).
45. წინამდებარე ინსტრუქციის მიზნებისათვის, სსბასს 39 „დაქირავებულთა სარგებელი“ განსაზღვრავს დაქირავებულთა ყველა სახის სარგებლის (საბიუჯეტო კლასიფიკაციის ყველა მუხლის მიხედვით) აღრიცხვისა და ფინანსური ანგარიშგების განმარტებით შენიშვნებში ასახვის წესებსა და მოთხოვნებს.
46. სსბასს 45 – „ძირითადი აქტივები“ – მოთხოვნების გათვალისწინებით, ძირითადი აქტივები თავდაპირველი აღიარების შემდგომ აისახება ისტორიული ღირებულების მოდელის გამოყენებით, რაც გულისხმობს ყოველი წლის ბოლოს ძირითადი აქტივების საბალანსო ღირებულებით ასახვას ფინანსურ ანგარიშგებაში. არაგაცვლითი ოპერაციებით ძირითადი აქტივების საჯარო სექტორის ერთეულიდან მიღებისას, ძირითადი აქტივების შეფასება დასაშვებია გადმომცემი ერთეულის მიერ ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებული თვითღირებულების ოდენობით ან ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოყენებული სხვა თანხით. სამართლიანი (რეალური) ღირებულების დადგენა ერთჯერადად (ერთეულის მიერ ძირითადი აქტივების უსასყიდლოდ/ნომინალური ღირებულებით მიღებისას საჯარო სექტორის გარდა სხვა იურიდიული/ფიზიკური პირებიდან ან სარეალიზაციოდ/სხვა ერთეულებზე გადაცემის მიზნით ან როდესაც მისი ღირებულება არ შეესაბამება რეალობას ან იმ შემთხვევაში, როდესაც ცვეთადი ღირებულება სრულადაა ამოწურული) შესაძლებელია სანდო ინფორმაციის არსებობის შემთხვევაში, რაც მიმდინარე ღირებულების მოდელის გამოყენებად არ ჩაითვლება.
47. ძირითადი აქტივების ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, აფასება განიხილება კაპიტალის კორექტირებად (რეტროსპექტული გაანგარიშება), ხოლო ჩამოფასება – გაუფასურებად.
48. ერთეულმა ძირითადი აქტივების ცვეთის გაანგარიშებისთვის უნდა გამოიყენოს წრფივი მეთოდი, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც აქტივში განივთებული მოსალოდნელი მომავალი ეკონომიკური სარგებლის ან მომსახურების პოტენციალის მიღების ხასიათიდან გამომდინარე კანონმდებლობის, ხელშეკრულების ან/და ტექნიკური დოკუმენტაციის შესაბამისად სხვა რომელიმე მეთოდის (შემცირებადი ნაშთის მეთოდის, წარმოების ერთეულთა ჯამის მეთოდი და სხვ.) გამოყენება მოითხოვება. ამასთან, ერთეულმა ფინანსური ანგარიშგების განმარტებით შენიშვნებში უნდა გაამჟღავნოს ძირითად აქტივებზე ცვეთის დარიცხვის მიზნით წრფივი მეთოდის გარდა სხვა მეთოდის გამოყენების შესახებ ინფორმაცია.
49. ძირითადი აქტივების ცვეთის გაანგარიშებისათვის ერთეულს მოეთხოვება მსგავსი აქტივებისათვის ცვეთის ერთი და იმავე მეთოდის გამოყენება.
50. ძირითად აქტივებზე ცვეთის დარიცხვისათვის გამოყენებული ცვეთადი თანხა განისაზღვრება როგორც ძირითადი აქტივის თვითღირებულებას ან ღირებულების შესაფასებლად გამოყენებულ სხვა თანხას გამოკლებული ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება. ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულების დადგენა შესაძლებელია მოქმედი კანონმდებლობის შედეგად მიღებული სანდო ინფორმაციის საფუძველზე. ამასთან, ნარჩენი (სალიკვიდაციო) ღირებულება, საჯარო სექტორის სპეციფიკის გათვალისწინებით, შესაძლებელია ნოლის ტოლი იყოს.

51. ძირითადი აქტივის ღირებულების განსაზღვრის მიზნით, სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების ერთჯერადად გამოყენების შემთხვევაში, საჭიროა განმარტებით შენიშვნებში შემდეგი ინფორმაციის წარმოდგენა:

ა) სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თარიღი:

ბ) ძირითადი აქტივის სამართლიანი (რეალური) ღირებულებით შეფასების თანხა.“;

გ) თავი IV ამოღებულ იქნეს.

3. ბრძანების დანართი №8 და დანართი №11 ამოღებულ იქნეს.

4. ბრძანებას დაემატოს დანართი №30, დანართი №31, დანართი №32 და დანართი №33 თანდართული რედაქციით.

მუხლი 2

ეს ბრძანება ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე და მისი მოქმედება გავრცელდეს 2025 წლის 1 იანვრიდან წარმოშობილ სამართლებრივ ურთიერთობებზე.

საქართველოს ფინანსთა მინისტრი

ლაშა ხუციშვილი

